

Dù cha mẹ có biết con

Tác Giả: * Phêrô Vũ văn Quý
Thứ Tư:, 08 Tháng 10 Năm 2008 12:43

Lạy Mẹ Cha trăm ngàn lạy nà,
Hãy đẻ con - Cho con được sinh ra.

Ghi lại tại Saigon, 8/10/2008

Một trong những đứa con gây cho tôi rung cảm nhất, nhân chuyến về thăm quê giáo phận Kontum, là đứa ghé thăm thềm hai nghĩa trang Thai Nhi tại thành phố Pleiku. Không chỉ sống khỏe mạnh phồn mại thai nhi bình thường quý trọng sống tăng hân, mà còn có công nghệ tác động tâm linh sâu sắc khác biệt biệt biệt ra qua những người còn đang sống đời hiện hình khác nhau; nhưng có thêm những nghĩa trang Thai Nhi khác mọc lên tại Nha Trang, Huế cho đến vài nơi khác tại miền Bắc; nhưng có nhiều vấn đề, bài viết động cảm sâu sắc về sống phồn quá động cay xót xa; cũng như đã có nhiều tâm lòng đón nhận chăm sóc vài phần mại và cứu nguy cho các linh hồn của các thai nhi; cũng còn có công nghệ biệt biệt tích cực đời về nhiều người khi đang có ý định phá thai...

CHAU TRUNG THU - PLEIKU
Bị nước mắt quốc sống năm ngày Trung Thu 2004 (28/9 DL)

Con nằm đây, hai tay chắp, khấn cầu
...lạy Mẹ Cha trăm ngàn lạy nà
Hãy đẻ con - Cho con được sinh ra!
(thơ Xuân Vũ Trần Bình Ngọc)

Đầu Cha Mẹ có là con đi nữa
thì hãy con có Chấn đôn nhón con...
(Thơ số 87, 10)

Khi cha Phêrô Nguyễn Văn Đông, nguyên chánh xứ Đền An, giáo hạt Pleiku và là vị mục tử quan tâm thâm sâu sát đến quy định của các thai nhi, năm điểu trước bình tại Saigon, tôi đã được ngài cho hay rằng cháu Trung Thu của cha, dù đã chết từ trước ngay trong ngày trung thu năm 2004, nhưng khi cha đặt ngón tay chạm vào bàn tay của cháu, cha cảm thấy như có một lực siết vào ngón tay đó tựa như thai nhi còn muôi nướu kéo lấy sống tay trong tâm hồn của cháu; động thái cháu như bày lòng biệt biệt đời về người đã chăm lo cho linh hồn của cháu. Chính cái tay kia diểu này mà sau đó cha phát hiện ra vết mại trên ngón tay đã lâu không khi, giờ thì đã biệt biệt mại. Và trên giờ người bình, ngài vui vẻ hân sả động cho tôi tìm hình ảnh kia mà một người quen đã ghi lại để công khai công bố cho những người

Dù cha mẹ có bỏ con

Tác Giả: * Phêrô Vũ Văn Quý
Thứ Tư, 08 Tháng 10 Năm 2008 12:43

diều y.

Và rồi, vào trưa ngày 2/10/2008, khi ghé thăm cha Đông tại giáo xứ Thăng Thiên, nơi ngài hiện là chánh xứ kiêm hạt trưởng hạt Pleiku, giáo phận Kontum, ngài đã trao cho tôi tấm hình nhỏ ngài đã trao đi, cùng những viên sỏi sâu lắng mà một vài tác giả đã cảm xúc khi nhìn thấy nó đau vô tận của cháu Trung Thu.

Trên xe ra thăm phận đất chôn cất dành riêng cho thai nhi do cha Đông thành lập, anh chị em chúng tôi đã lắng nghe những tâm tình thấy hiện bóng những viên sỏi nghẹn ngào mang tên “niềm đau của bé Trung Thu”, do tác giả An Trinh đã cảm tác khi nhìn thấy bé Trung Thu một quyển đất sỏi:

Trời ơi... Con!!! Khi một con chừa mẹ

Hài nhi còn đâu hỡi... Đã mãi nhớ mãi rồi.

Tôi sao nên nông nỗi Con bú lấy tay ai

Bé bóng trút tàn hỡi... Con muốn đi làm rồi

Mới sanh đã chết rồi! Bức thư tiên con phôi

Không một miếng chấn bông... Vào đi trong sớ hãi?!

Dù cha mẹ có bỏ con

Tác Giả: * Phêrô Vũ Văn Quý
Thứ Tư, 08 Tháng 10 Năm 2008 12:43

Chẳng mẹ t mạnh áo mẹ ng... Hỡi con ài... t m thân

Trên trời con vào đời mẹ m công queo à c lũng

Chẳng khóc thôi chảnh a c... Đây – (tôi x u h m)

Con chui ra t đâu... Vì chẳng có t m lòng!!!

Mà t ngay h s... Xót xa trào à nóng

Phút giây nào trắng hoa... Có m h n con...

Đ con b sinh ra??? Mẹ t chút nào không?

Lũu con có k p th... Xin chia s niềm đau

Nh giun đ vào đ à khi nhìn hình nh c a bé Trung Thu.

Và qua n i đau th... ng c a bé Trung Thu, nhà th Ng c Quang cũng c m nh n đ c ti ng kêu nài, van xin c a nh ng ng... i con có cùng m t s ph n nh bé Trung Thu v y.

Con không có à i ru đ a con vào cu c đ i

đ con đ c làm ng... i.

Dù cha mẹ có bỏ con

Tác Giả: * Phêrô Vũ văn Quý
Thứ Tư, 08 Tháng 10 Năm 2008 12:43

Con không còn tí ng khóc chào đ i

và làm ng i nh bao ng i.

Xin th p lên cho con m t ng n n n,

m t nén nhang

cho lòng con đ c m lên

trong lòng đ t nh tình ng i.

Xin c m cho con m t cành hoa

và m t i ăn năn dù ch là mu n màng.

Con không đ c th y

ánh trắng r m đêm nay.

Con không đ c b t rong ch i

bên tr ng lân r m.

Đu cha m có b con

Tác Giả: * Phêrô Vũ văn Quí
Thứ Tư, 08 Tháng 10 Năm 2008 12:43

Xin đ n bên con luôn dù tr i n ng,

dù gió m a

cho lòng con đ c i an

n i m v ng nghĩa đ a bu n.

Xin hãy th ng con, đ ng b con.

Con t i tình gì? M i! Cha i!

Khi đ n nghĩa trang, nh ng rung c m trên v n còn v ng v n và khi i đ u tiên đ p vào m t chúng tôi là i tha thi t “*Chúng con tha th cho cha m*”, vài anh em đã ng l t a ra nh ng ph n m nh g n t m bia l n v i hàng ch xót xa trên đ c m nh ng nén nhang nghi ngút khói v i m t n i c m th ng sâu kín. Sau i kinh quy n v i khói h ng tr m l ng, cùng tâm tình mà hai b n S - Kim chia s v nh ng n lành thánh mà m t ng i b n mang b nh gan c a 2 ng i đã nh n đ c do 3 linh h n thai nhi chuy n c u, trong nh ng l n tr c anh ch t i đây và đã nh n chăm sóc c u nguy n, m t trong nh ng b n trong chúng tôi, có c m t th i gian dài s ng buông th , đã xin tình nguy n nh n xây 5 ph n m c a 5 thai nhi còn vô danh và, theo linh c m c a tôi, anh cũng đã ph n nào giác ng v quăng đ i m t th i phóng đ ng, nh i th “
m t l i ăn năn dù ch là mu n
màng.”

Nghĩ đ n đây, tôi liên t ng đ n giáo hu n c a Giáo H i đ c ghi trong Giáo Lý C a H i Thánh Công Giáo theo đ i u 2273 và 2274 nh sau:

“*Quy n đ c s ng là quy n b t kh nh ng c a m i ng i vô i. Đây là m t y u t n n ng c a xã h i dân s và pháp lu t: “Nh ng quy n b t kh nh ng c a con ng i ph i đ c xã h i dân s và chính quy n nhìn nh n và tôn tr ng. Nh ng quy n này không tùy thu c vào nh ng cá*

Dù cha mẹ có bỏ con

Tác Giả: * Phêrô Vũ Văn Quý
Thứ Tư, 08 Tháng 10 Năm 2008 12:43

nhân, không tùy thuộc vào các bậc cha mẹ, cũng không phải là một nhân nhúng của xã hội và của Nhà Nước, nhưng thuộc về bản tính con người và gần gũi với con người do chính hành động Thiên Chúa sáng tạo nên con người. Trong những quy định căn bản này, phải kể đến quy định về sự sống và đức tin toàn vẹn thân thể của mẹ và người khác lúc được thụ thai đến khi chết.”

Ngay từ lúc thành thai, phôi thai phải được xử như một nhân vật, nên phải hết sức bảo vệ toàn vẹn, chăm sóc và chữa trị như mẹ và con người khác.”

Lời thưa của thi sĩ Xuân Vũ Trần Đình Ngọc thật thấm đẫm tình người trên, khi ông đã lên tiếng kêu gọi của thai nhi với người phụ nữ tha thiết và mong “đứa con được xử như một nhân vật” rằng:

Hãy sinh con ra! Nghe theo tiếng gọi

Của chính con – Của nhân loại và người tri

Cho con thành người – Con mong mẹ đi qua đi!

Như tâm gọi – Trời sát nhân gọi memento!

□

Con khát tình của tình yêu tha thiết

Của mẹ cha – Của linh khí, anh hoa

Của yêu thương – Của tình ái chan hòa

D u cha m có b con

Tác Giả: * Phêrô Vũ vãn Quí
Thứ Tư, 08 Tháng 10 Năm 2008 12:43

C a son s t – C a t duyên vĩnh c u

□□